

[Alfred Jensen.]

tjenstmæssige i Loven, at de, der beskæftiges, de langvarigt arbejdsløse, faar lige saa gode Fortjenstmuligheder som de Arbejdere, der ikke har været udsat for lang Arbejdsløshed. Motiveringen herfor har jeg givet ved tidligere Forhandling. Vi mener, det vil være af afgørende Betydning, at de, der efter lang Tids Arbejdsløshed bliver beskæftiget ved disse Foranstaltninger, i det mindste bliver stillet lige saa godt som de, der har haft Arbejde hele Tiden, eller som aldrig nogen Sinde har været udsat for langvarig Arbejdsløshed.

Vi vil i øvrigt stemme imod Ændringsforslag Nr. 30, der gaar ud paa Indførelse af en ny Paragraf, som vil være ensbetydende med, at man indfører et lavere Lønningssystem for Jord- og Betonarbejdere her i Landet. Det er saaledes ved disse Arbejder, at kan man ikke følge med der, maa man opgive det; saaledes har det været i mange Aar. Men Vanskelighederne er ikke saa store, at selv en uøvet, den, der har gaaet længe arbejdsløs, ikke vil være i Stand til at følge med. Den Statistik, der forelaa ved Lovforslagets første Behandling om Fortjenesten paa Nødhjælpsarbejder, viser, at det ikke er nødvendigt med den Slags Bestemmelser. Her er der jo tjent en temmelig god Timeløn, og det maa dog tages i Betragtning, at de, der skal opnaa den Fortjeneste, var unge langvarigt arbejdsløse. Det er derfor uden Betydning at stille et saadant Forslag, det kan kun have een Hensigt: at gennemføre det Princip, at Arbejdsmændene ogsaa skal have et lavere Lønssystem for de unge Arbejdere.

Til § 12 er der stillet flere forskellige Ændringsforslag: Nogle er stillet af Partiet Venstre, og et af dem gaar ud paa, at de sociale Udvalg ogsaa skal være berettigede til at henvise til dette Arbejde, og et andet tager Sigte paa at lade Ordet „arbejdsløshedsforsikrede“ udgaa. Dem vil vi stemme imod. Jeg har tidligere givet Udtryk for vor Stilling til dette, saa jeg behøver ikke nærmere at motivere hvorfor.

Ændringsforslagene under Nr. 34 og 35, der er stillet af Flertallet og tiltraadt af Socialministeren, kan vi stemme for, da de betyder en Forbedring. Det betyder en Forbedring af Loven, at de arbejdsløshedsforsikrede Forsørgere, der er Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse, under hvis Omraade det paagældende Arbejde henhører, skal have en Fortrinsstilling — det er jo en af de Anker, der har været rettet imod Loven, at man ikke tog Hensyn til de langvarigt arbejdsløse, der var i Stand til at udføre

dette Arbejde, men at man fordelte Arbejdet paa en anden Maade. Nu er det jo ikke udelukket, at Folk, der ikke henhører under dette Omraade, kan beskæftiges ved disse Arbejder; der sker blot det, at der fortrinsvis skal tages den her nævnte Kategori af Arbejdere.

Ændringsforslag Nr. 35 om Oprettelse af en Appellinstans for Bortvisninger fra Ungdomsforanstaltningerne kan vi tiltræde. Vi vil indrømme; at § 12 bliver forbedret ved disse Ændringer; den bliver bedre, end den hidtil har været, men den bliver dog ikke af en saadan Beskaffenhed, at den er tilfredsstillende; det er jo nemlig den Paragraf, der indeholder for det første Bestemmelsen om, at Ungdomsarbejdet skal være Tvangsarbejde, og dernæst Bestemmelsen om disciplinære Rettigheder for Skolens Ledere, og vi er Modstandere af, at de unge skal tvangshenvises til den Slags Foranstaltninger, og vi er Modstandere af de disciplinære Bestemmelser, fordi de kun kan faa en uheldig Virkning for de unge, der kommer i skævt Forhold til Ledelsen, men som ikke derfor bør stødes ud i de vanskelige Forhold. Derfor vil vi ved Afstemningen stemme imod § 12.

I øvrigt mener jeg, at hvis Lovforslaget fik den Affattelse, som det vilde faa efter den Afstemning, vi her har foreslaaet, vil det blive et nogenlunde antageligt Forslag. Saa blev der ingen Tvangshenvisning af Ungdommen til disse Foranstaltninger, og der vilde blive fuld Ugeförtjeneste til dem, der beskæftiges. Det er jo paa de Punkter, de værste Anker kan rettes mod Loven. Hvorledes saa Ministeriet og Kommunerne vil administrere Loven, maa man overlade til dem. Lovforslaget vil efter de Ændringer, jeg har anbefalet, blive antageligt, saaledes at vi kan stemme for det; hvis det ikke faar denne Affattelse, maa vi forbeholde os vor Stilling ved tredie Behandling.

Grønning: Det er nævnt fra denne Talerstol, at det kun bliver nogle ganske faa Procent, der kan ventes at komme i Arbejde paa Grundlag af denne Lov. Jeg tror heller ikke, at det vil lykkes at gennemføre en virkelig Forbedring paa dette Omraade uden gennem en økonomisk og finansiel Politik, der gør det muligt at fastholde Arbejdskraften i By og paa Land, og den Arbejdskraft, der derefter bliver ledig, vil der være Mulighed for at sætte i Arbejde gennem sociale Foranstaltninger. Men gør man den sociale Foranstaltning til en Hovedforanstaltning og glemmer, hvad der er det egentlige, er jeg bange for, at man ikke op-